

Hịch tướng sĩ th₁ k₁ 21

Ta cùng các người

Sinh ra ph₁i thời bao c₁p

Lớn lên gặp bu₁i thị trường.

Trông th₁y:

Mỹ phóng Con thoi lên vũ trụ chín t₁ng

Nga lặn tàu ng₁m xu₁ng đại dương nghìn thước

Nhật đưa rô b₁t na nô vào thám hi₁m lòng người

Scôtlen dùng công nghệ gen ch₁ ra cừu nhân tạo.

Thật khác nào:

Đem c₁ tích mà bi₁n thành hiện thực

Dùng đ₁u óc con người mà thay đ₁i thiên nhiên!

Ta thường tới bữa quên ăn, n₁a đêm v₁ g₁i, ruột đau như c₁t,
nước m₁t đ₁m ã

Ch₁ giận chưa th₁ đ₁i kịp nước Nga, vượt qua nước Mỹ, mà v₁n
ch₁ hơn Lào, hao hao B₁ng la ãt.

D₁u cho trăm thân này phơi trên sao H₁a, nghìn xác này bọc
trong tàu ng₁m nguyên t₁, ta cũng cam lòng.

Các người ₁ cùng ta,

Học vị ã cao, học hàm không th₁p

Ăn thì chọn cá nước, chim trời

Mặc thì lựa May M₁ời, Việt Ti₁n

Chúc nh₁ thì ta... quy hoạch

Lương ít thì có lộc nhi₁u.

Đi bộ A tít, Cam ry

Hàng không Elai, Xi pic.

Vào hội th₁o thì cùng nhau tranh luận

Lúc tiệc tùng thì cùng nhau “dô dô”.

Lại còn ãi s₁ chiêu hi₁n

Giáo sư, ti₁n s₁, thạc s₁, c₁ nhân, ai cũng có ph₁n, không
nhi₁u thì ít.

Lại còn chính sách khuy₁n khoa

Doanh nghiệp, giáo viên, trí thức, nông dân nhận cúp, nhận
b₁ng còn thêm ti₁n thư₁ng.

Thật là so với:

Thời Tam quốc bên Tàu, Lưu Bị đãi Khổng Minh,
Bùi hiện đại bên Nga, Pu tin dùng Mét về đép,
Ta nào có kém gì?

Thế mà, nay các người:

Nhìn khoa học chậm tiến mà không biết lo
Thầy công nghệ thụt lùi mà không biết thẹn
Giáo sư ư? Biết “Thần đèn” chuyển nhà mà chảnh chảnh lòng
Tiến sỹ ă? Nghe “Hai lúa” chế tạo máy bay sao không tự ái?

Có người lấy nhậu nhẹt làm vui

Có kẻ lấy bạc cờ làm thích

Ham mát xa giêng nghiên “u ết đề”

Ghét ngoại ngữ như chán phòng thí nghiệm

Chờ lo kiếm dự án đồ mảnh mảnh mung mung

Không thích chọn đồ tài mà nghiên nghiên cứu cứu

Ra nước ngoài toàn muốn đi chơi

Vào hội thảo chờ lo ngổ gậy

Bệnh hao danh lây tựa vi rút com pu tơ

Dịch thành tích nhiễm như cúm gà H5N1

Mua bằng giấy đồ tiến sỹ, tiến sỹ

Đạo văn người mà giáo sư, giáo sỹ.

Thế học hành như rửa, bằng cấp như rửa, thì môn rằng hiểu
được chuyện na ná na nô?

Lại còn nhân cách đồ vậy, đạo đức đồ vậy, thì có ham gì bút
bút nghiên nghiên.

Cho nên:

“Tạp chí hay” mà bán chẳng ai mua

“Công nghệ tít” mà không người áp dụng.

Đồ tài đóng gáy cứng, chữ vàng, một kê trong tít sít

Mô hình xây tường gạch, biển xanh, chó ị giữa đường hoang.

Hội nhập chi, mà ngoại ngữ khi điếc, khi câm?

Toàn câu chi, mà kiến thức khi mờ, khi tít?

Hiện đại hóa ư? vịn bám đít con trâu

Công nghiệp hóa ư? toàn bán thô khoáng sản

Biển bạc ở đâu, đồ Vi na shin nời nời chìm chìm?

Rừng vàng ở đâu, khi bóc lột đen đen đồ đồ?

Thật là:

“Dân gôn trăm triệu ai người lớn

Nước bộn nghìn năm vồn trồn con”!

Nay nước ta:

Đời mới đã lâu, hội nhập đã sâu

Nội lực cũng nhiều, đầu tư cũng mạnh

Khu vực có hòa bình, nước ta càng ổn định

Nhân tâm giàu nhiệt huyết, pháp luật rộng hành lang

Thách thức không ít, nhưng cơ hội là vàng!

Chị e:

Bệnh háo danh không mua nổi trí khôn

Dịch thành tích chẳng làm nên thương hiệu.

Giỏi mảnh mung không lừa nổi đời tác nước ngoài

Tài cờ bạc không địch nổi hộc cơ quốc tế.

Cặp chân dài mà nghiêng ngả giáo sư

Phong bì mùng cũng đo đilen tiến sỹ.

Hỡi ôi,

Biển bạc rừng vàng, mà nghìn năm vồn mang ách đói nghèo

Tài giỏi thông minh, mà vạn kiếp chưa thoát vòng lạc hậu.

Nay ta bõn thật các người:

Nên lầy việc đặt mũi lĩa dưới ngòi pháo làm nguy;

Nên lầy điếu đờ nghìn cân treo sợi tóc làm sợ

Phải xem đói nghèo là nỗi nhục quốc gia

Phải lầy lạc hậu là nỗi đau thời đại

Mà lo học tập chuyên môn

Mà lo luyện rèn nhân cách

Xê mi na khách đờn như mưa

Vào thư viện người đông như hội

Già mầu mực phanh thây Gan ruột, Tôn Thốt Tùng chực cõ trung đoàn

Trồn xông pha mồn thịt Bồn đờ, Ngô Bồn Châu cũng dăm đại đội

Được thờ thì:

Kiếm giỏi “Phiu” cũng chẳng khó gì

Đoạt Nô ben không là chuyện lạ

Không chõ các người mồn mặt mồn mày, lên Lơ xút, xuồng Rồn roi

Mà dân ta cũng hưng sồn, hưng tâm, vào Vi la, ra Rì sọt.

Chẳng những tông miều ta được hương khói nghìn thu

Mà tởn tiên các người cũng được bõn mùa thờ cúng,

Chẳng những thân ta kiếp này thờa chí,

Mà đôn các người, trăm đời sau còn đờ tiếng thơm.

Chờng những tên tuồi ta không hờ mai một,

Mà thương hiệu các người cũng sớ sách lưu truyờn.

Trí tuệ Việt Nam thành danh, thành tiếng

Đờ nước Việt Nam hóa hờ, hóa rờng

Lúc bởy giờ các người không muờn nhận huân chương, phờng có được không?

Nay ta chọn lọc tinh hoa bởn biờn năm châu hợp thành một tuyờn, gọi là Chiờn lược

Nờu các người biờt chuyên tập sách này theo lời ta dạy bởo thì suờt đời là nhà khoa học chính danh.

Nhược bằng không tu thân tích trí, trái lời ta khuyên răn thì muờn kiờp là phường phàm phu tục tờ.

Vì:

Lạc hậu, đói nghèo với ta là kờ thù không đội trời chung

Mà các người cứ điờm nhiên không muờn trờ hung, không lo rờa nhục

Chờng khác nào quay mũi giáo mà đờu hàng, giờ tay không mà thua giặc.

Nờu vậy rời đây khi nước Việt hóa hờ, hóa rờng, ta cùng các người há còn mặt mũi nào đứng trong trời đờt này nữa?

Cho nên mới thờo hịch này

Xa gờn nghiên cứu

Trên dưới đờu theo!